

Senda tit klæðir til Pólands?

Ása hjá Hans Joensen: — Ja, hetta hava vit gjørt fleiri ferðir, eitt nú tá Ebenezer hevur skipað fyrri klæðna innsavningum. Hesaferð fara vit fyrri størsta partin at senda vetrarborna-klæði, sum serliga er brúk fyrri nú.

Jákup hjá Gundur: — Ja, tað fara vit avgjørt at gera, tí eg haldi, at vit hava so ivaleyst, og tí kunnu lata nakað til góðgerðar endamála.

Eg fari annars at senda avlop í klæðna-søluni, umframt onnur góð óslitin klæði frá familjuni, sum ikki verða brúkt longur.

Hanna í Joto 7: — Eg havi ikki hugsað um tað. Hetta virkar fyrri mær sum ein olmussa. Um jarðskjálvti ella vatnfloð er, so haldi eg stóðan er óðrvisi, tí tá er tað neyðhjálp, sum tú veitir titt iskoyti til. Hetta tiltakið virkar sum olmussa fyrri mær, tí landið innan-hýsis ikki megnar at klára seg og sini, orsakað av politisk-um víðurskiftum.

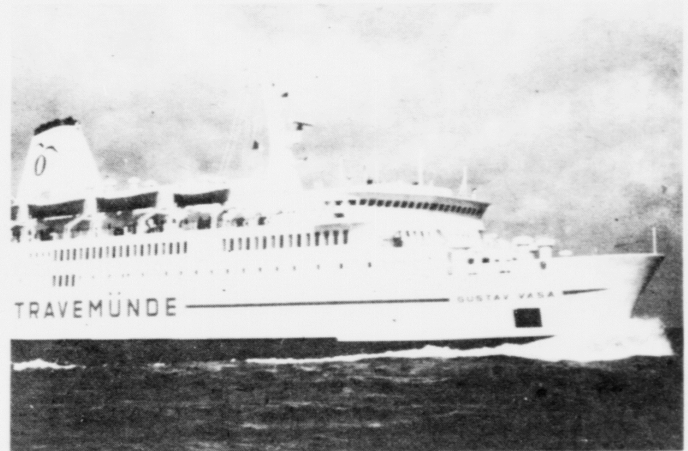
Eftir áralanga borgarliga forðan eydnaðist

sjónarmið

Ídag

Jørgen Thomsen, løgtingsmaður

I Sjónarmiðnum vísir Jørgen Thomsen á, at millumlandasiglingin, sum javnaðarflokkurin hevur júkað um í 10 ár, nú varð bjargað við borgarligari hjálp, beint undan hon glapp okkum av hondum

Ferð eftir ferð eru vit vitni til, at javnaðarpolitikkur er einasti politikkur, ið nútíðin hevur brúkt fyrri, og ongantíð meiri enn júst nú.

Tað skulu kortini ganga nógv ár, áður enn henda hugsjón seyrar inn hjá teimum, ið royna at læta eyguni so fast aftur sum møguligt er, fyrri at teirra aldar-gamli hugsunarháttur ikki skal verða órógvður.

Tað er hesin aldargamli hugsunarháttur, ið kóvir nógv av teimum møguleikum, ið ikki eru troyttir í hesum samfelag.

Tað er hesin aldargamli hugsunarháttur, ið situr í háseti hjá teimum borgarligu flokkunum.

Friggjadagin 4. februar varð endaliga viðtikið á Føroya Løgtingi at heimila landsstýrinum saman við figgarnevndini landskassans vegna at seta upp til 20% av partapeningi, og at veðhalda fyrri 15% av »prioritetslán-um« í felag til keyp og umbyggj-ing av ferðamanna skipinum »Gustav Vasa«.

Hervið er tað hent, at borgarliga samgongan saman við andstøðuni hevur viðtikið eitt rættuliga gamalt javnaðarmál, kortini ið rættuliga nógv broyttum líki.

Sambandsmenn og fólkaflaks-menn kappast um, hvør av teim-um eigur størstu æruna fyrri, at

hetta mál nú endiliga er loyst, eftir meir enn 10 ára júkan og troðkan á, av javnaðarflokkinum.

Veruleikin er, at bæði fólka-flokkurin og sambandsflokkurin hava í fleiri ár, ið rættuligan stør-an mun forðað fyrri hesum slagi av sigling.

Hetta hevur verið eitt hjarta-mál fyrri javnaðarflokkinn at út-byggja bil og ferðamanna flutn-ingin sum ein vinnuveg, men hetta vildi fólkaflokkurin ikki vera við til í hinari samgonguni.

Tað er soleiðis, at javnaðar-flokkurin er tann flokkurin, ið hevur vist á nýggjar møguleikar — hevur vist á, at hitt almenna ið nógvum fólki má ganga undan i vinnulivinum, um tað skal eydnað at fáa framt nakran framburð í hesum samfelag.

Hann er flokkurin, ið hevur nakran veruligan politikk, og nú er so eitt av javnaðarfloksins málum framt av teimum borgar-ligu, ið altið hava havt fleirtalið á føroya løgtingi.

Soleiðis verður vunnið eitt lítið vet av og á.

Hitt sokallaða siglingarmálið hevur kortini eina dapra forlið. Yvir hesum máli hevur ligið ein kóld borgarlig hond, sum hevur hindrað fyrri, at nakað veruligt skal hava hent á hesum øki.

Smyril varð keyptur til Føroya 1975, og skuldi hetta skip rekja sigling oyggjana millum, og part-vis uttanlands um summarið.

Tá varð sjótil settur á.

Síðan hava nógvar royndir verið gjørdar fyrri at hesin vinnu-vegur, sum er heilt natturligur fyrri føroyingum, skal hava fingið fótin fyrri seg, men smátt hevur gingið.

Asannandi at her kunnu útvegast nógv arbeidsplass, og her til eiga vit nógv og gott fólk.

Teir flokkar, sum sita í sam-gongu, og sum nú hava verið við til, at hetta skipið verður keypt til Føroya, eru teir, ið hava hindrað føroyingum i, at millumlandasiglingin ikki er útbygd fyrri lang-ari tíð síðani.

Henda sigling, sum nú var við at gleppa okkum av hondum, og sum íslendingar og aðrir uttan iva vilja hava fatur á.

Fólkaflokkurin hevur havt eina sjáldsama stóðu í siglingarmá-linum. Fólkaflokkurin hevði møguleikar, tá ið hann sæt í sam-gongu við javnaðarflokkinn og tjóðveldisflokkinn, at keypa eina góða biliga bilferju, sum kallaðist fyrri Lasse II til millumlandasigl-ing fyrri umleið 37–38 milliónir, men tá varð vist á at hetta tiltak-ið var alt ov sosialistiskt.

Fyrri at royna at fáa framt tað málið, buðu vit okkum til at vera við til at stovna partafelag við helvtar býti av privatari og al-mennari luttøku. Tað vil siga eitt sjálvstøðugt partafelag við egnum rokniskapi og so fram vegis.

Hetta kundi fólkaflokkurin heldur ikki vera við til. Avleið-ingarnar av hesum vóru, at vit fingi val í ótið.

Hvat henda áralanga seinkanin hevur kostað hesum samfelag, er helst trupult at meta um, men her er helst talan um hundræðals milliónir.

Føroyingar kundu nú keypt aðri ferjuna, umframt Lassa II, heldur enn at keypa Mikkel Mols sum eina neyðloys tá.

Fólkaflokkurin má átaka sær skyldina fyrri, at vit ikki fyrri lang-ari tíð síðani hava fingið útbyggt hesa vinnugrein, sum ágrýtnir menn í starvi hjá Strandferðsluni hava bygt upp. Hetta kundi hesi mongu ár havt verið eitt fitt ikast hjá føroysku tjóðini.

Teimum ið nú hava tikið stig til at fáa gongd á hesa vinnu verður ynskt lukku og signing við tiltak-inum.

Vilja frá áðrenn kreppan kemur

Tað er misjavnt, sum menn meta um orsakirnar til ta politisku kreppu, sum nú leikar á, og sum hevur lamt politiska livið i meira enn eitt ár.

Ikki hevur tað skortað við tulkningum og uppskot-um — líka frá tí at menn skulu hava mist nervarnar til hetta, atmenn hava eitthvørt hægri mál, sum bert teir hvassastu polit-isku heilar duga at skyna.

Sannleikin er ofta at finna i tí mest einføldu frá-græiðingini — tí sum liggur beint fyrri fótunum.

Tað gerst alt meira greitt, at ein umfatandi og sera álvarsom búskapar-kreppa stendur fyrri stav-

Hon kemur til heystar ella á vári 1984. Tá fara ein hópur av veðhaldsbind-ingum at gerast effektiv-ar, uttanlands-skuldin verður tá farin upp um tvær milliardi, alt meðan arbeidsløysið fer at vaksa og harvið skunda undir kreppuna.

Tað er øllum greitt, at ein tilik kreppa fer at krevja harðrenn kreppu-tiltøk — tiltøk, ið fara at gera teir leiðandi flokk-arnar illa dæmdar millum manna. Tí vilja teir sleppa frá, meðan væl er, og fyrri at kunna geva teimum, sum aftaná koma, skyld-ina — bæði fyrri kreppu og ópopuler krepputiltøk.

Trupulleikin er bert tann, at hvørjinn vil hava ábyrgdina av at slita og tí mugu vit pinast viðari við einum ódugnastýri, til ein av samgonguflokkunum finnur eitt hóskandi páskot til at loypa frá.

Hetta er stóðan tvey ár eftir at tað háløvaða borg-arliga alternativðið loysti ta reyðu-brúna samgong-una av i Tinganesi. Henda stóða stendur í skyggj-andi kontrast til alt tað, sum lovað varð, bert Javnaðarflokkurin fekt burtur úr landsins stjórn. Sum eiturfon er fokið burtur alt tos um frilyndi, skatta-lættar, tolllættar, blóm-andi virki, nýggjar vinnur

og borgarliga borgarlig-heit.

Eftir at bert ein lotur stavnamaður og ein av-bardur Fólkaflokkur, sum verður eyðmýktur hvønn dag og so ein forstokkaður Sambandsflokkur. Goygg-ini frá Sjálvstýrisflokk-inum eru vörðin til smá hvin, meðan tað mál, sum hesin flokkur skuldi koll-velta skattaskipan okkara við, samtíðarskatturin, sokkur djúpari og djúpari niður i eitt kykkssendi av almennum og privatum áhugamálum.

Javnaðarflokkurin stendur enn sum áður til reiðar at taka ábyrgdina av landsins stýri — eisini

politisk viðmerk-ing

aftan á tann hurlivasa, sum alternativðið hevur skapað.

Men Javnaðarflokkurin fer at seta sínar treytir, og tað gera allir flokkar, sum droyma um at samstarva við okkum, klókt i at skriva sær aftan fyrri oyrað.

J.